

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

§. 2. De iis, qui ordinari possunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

usum abrogatum, sed adhuc in suo vigore perseverare recentioribus exemplis probat *cit. Wex p. 5, tr. 3. cont. 2.*

Quæres duodecimo. Quibus Episcopo Ordines conferre licet? *ꝛ.* Episcopus ordinare debet solum proprios subditos, ceteros vero non subjectos absque Ordina-

narii proprii licentia illicitè ordinat. *totà dist. 71. cap. cum nullus. de temp. ordinat. in 6. Trid. Sess. 23. de reform. cap. 8.* Porro ex 3plici capite fit aliquis Episcopo ordinanti subditus, vel ratione originis, vel ratione domicilii, vel ratione beneficii. *cit. cap. nullus. junct. gloss.*

§. Secundus.

D E

Iis, qui ordinari possunt.

Quæres primo. Quis subditus originis? Qui natus est intra Diocesim Ordinatoris. Non sufficit, quòd quis natus fortuito, ut dum parentes causâ itineris vel alicujus negotii reperiuntur in loco nativitatis, sed ibidem domicilium fixisse debent, sufficit tamen, quòd parentes in illo loco nati sint; quia in jure parificantur origo propria, & origo paterna. *L. assumptio. 6. §. filius. ff. ad municipalem.* In filiis naturalibus origo propria matris, non patris consideratur. In exposititiis, quorum parentes ignorantur, origo loci, in quo renati, vel illius, in quo expositi, attenditur. Quemadmodum autem per nativitatem temporalem propria acquiritur origo, ita etiam per Baptismum, qui dicitur spiritualis nativitas, per quam quis de novo nascitur. *cap. debitum. 4. de Bapt.* Intellege de Baptismo in Parochia propria suscepto; sicut enim nativitas accidentalis in loco non facit originarium, sic ex eadem ratione nec Baptismus accidentalis. Conversi ad fidem illius loci, in quo baptizantur, sunt originarii, ibidem enim spiritualiter sunt renati.

Quæres secundo. Quis subditus domicilii? *ꝛ.* Qui de facto in Diocesi degit, vel moratur, cum animo perpetuo ibi manendi. Duo igitur ad habitationem simpliciter dictam requiruntur: *1mo.* Actualis habitatio. *2do.* Animus perpetuò habitandi, qui animus colligitur ex sequentibus: Imprimis si quis aliò se conferat, ac domum emat vel conducatur ad inhabitandum cum declaratione, quòd ibidem domicilium figere velit, illico sine ullo temporis lapsu domicilium acquirit, etiam si majorem partem suarum fortunarum illuc non contulerit, sicut econtrà, si aliquis aliò se conferat, cum declaratione ibidem non contrahendi domicilium, non acquirit habitationem, quamvis etiam totam suam substantiam illuc contulerit, vel longo ibidem tempore moratus fuerit, quia in iis, quæ ab animo pendent, potius declarationi expressæ, quàm facto statatur contrario. Quando non constat de certa animi declaratione ex verbis, fit conjectura ex facto, ita si quis per decem annos continuò in aliquo loco habitaverit, si cum

ma

maiores suorum bonorum partem vel familiam cum suppellectili transferat, domicilium contraxisse præsumitur. Item, si quis relegatus ad vitam in aliquo loco, vel ibidem perpetuum suscipiat officium, domicilium habere censetur. Econtrà, quando ex facto aliquod est indicium, quod præsumptionem animi perpetuò in illo loco manendi excludat, domicilium nunquam contrahitur, quamvis longo tempore ibidem sit moratus, vel omnia sua illuc contulerit. Sic Studiosi, Mercatores, Sollicitatores alicujus causæ, Legati, eorumque Ministri, etsi longo tempore studiorum, mercaturæ, litis, legationis causâ in aliquo loco substitute- rint, simpliciter domicilium non contrahunt, semper enim de reditu finitis negotiis cogitant: ideòque, quamvis ratione aliorum Sacramentorum subditi sint, cum quasi domicilium in loco, in quo morantur, contraxerint, subditi tamen non sunt cum respectu ad Sacramentum Ordinis, eò quòd in loco, in quo de facto subsistunt, simpliciter non habeant domicilium.

Quares tertio. Quis subditus ratione beneficii? *R.* Qui beneficium Ecclesiasticum intra Diœcesin ordinantis est consecutus. *cap. cum nullus. de tempor. ordinat. in 6. junct. gloss. verb. Ecclesiasticum.* Non obstat, quòd beneficium sit tenue, vel non exigat residentiam, vel non habeat certum Ordinem annexum, vel ad provisionem alterius Episcopi pertineat, modò tale beneficium de facto possideat ordinandus.

Quares quarto. An familiaris Episcopi, qui non est subditus originis, nec

domicilii, nec beneficii, ordinari possit ab Episcopo, cui inservit? *R.* "Episcopus familiarem suum non subditum ordinare non potest, nisi per triennium secum fuerit commoratus, & beneficium, quacumque fraude cessante, statim re ipsâ illi conferat." *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 9.* Si scilicet sit verus familiaris, qui alatur sumptibus Episcopi, certo ejus officio deputatus, ejusdemque commensalis, *cap. fin. de V. S. in 6.*

Quares quinto. Quid circa subditum proprium Episcopi ordinantis novissimâ constitutione sancitum? *R.* Innoc. XII. Anno 1694. in constitutione, quæ incipit: *Speculatores.* ad tollendos abusos & fraudes, quæ in ordinationibus subditorum alienorum contingere solebant, sequentia, quæ nos supra ex jure attulimus, statuit, declarando:

1mo. Ne ullus Episcopus vel cujusvis loci Ordinarius, etsi Cardinalatus fulgeat honore, exterum quempiam, ac sibi ratione originis vel domicilii legitime non subditum ad Clericalem tonsuram promoveat, cujusvis beneficii Ecclesiastici ei statim, ac hujusmodi tonsurâ insignitus fuerit, conferendi, vel ad quod is à Patronis jam præsentatus aut nominatus fuerit, prætextu, etiam si beneficium prædictum de novo eâ expressè lege adjectâ fundatum fuisset constiterit, ut quis immediatè post Clericalem characterem susceptum ad illud instituat.

2do. Clericus, qui legitime jam à proprio Episcopo ad Clericalem tonsuram, vel etiam ad minores Ordines promotus fuit, non potest ab alio Episcopo

ratione vel titulo cujuscunque beneficii in illius Diœcesi obtenti ad ultiores Ordines promoveri, nisi ante eorundem susceptionem testimoniales literas proprii Episcopi tam originis, quàm domicilii super suis natalibus, ætate, moribus & vita sibi concedi obtinuerit, easque Episcopo ordinanti in actis illius Curia conservandas exhibuerit.

310. Quamvis Clericus ratione cujuscunque beneficii in aliena Diœcesi obtenti subiciatur jurisdictioni illius Episcopi, in cujus Diœcesi hujusmodi beneficium est situm, nemo tamen ejusmodi subjectionem ad effectum suscipiendi Ordines acquirere censeatur, nisi beneficium prædictum ejus sit redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem detractis oneribus per se sufficiat, illudque ab ordinando pacificè possideatur, sublatâ quâcunque facultate supplendi, quod deficit fructibus ejusdem beneficii, cum adjectione patrimonii pinguis, quod ipse ordinandus in eadem vel alia quavis Diœcesi obtinet, Episcopus etiam taliter ordinans tam de prædictis testimonialibus literis, quàm de reditu beneficii hujusmodi expressam in consueta collatorum Ordinum attestatione mentionem facere debet.

410. Subditus ratione originis is tantum esse intelligitur, qui naturaliter ortus est in eadem Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodò tamen ibidem natus non fuit ex accidenti occasione itineris, officii, legationis, mercaturæ, vel cujuscunque alterius temporalis moræ vel permanentiæ ejus patris in loco; quo casu nullatenus ejusmodi

fortuita nativitas, sed vera tantum & naturalis patris origo est attendenda, si tamen tanto temporis spatio in eo loco, quo ex accidenti natus, moram traxerit, ut potuerit ibidem canonico aliquo impedimento irretiri, tunc etiam ab Ordinario ejus loci literas testimoniales obtinere, illasque Episcopo ordinanti, per eum in collatorum Ordinum testimonio similiter recensendas, præsentare tenetur.

510. Si pater in alieno loco, in quo filius natus est, tamdiu ac eo animo permanerit, ut inibi verè domicilium de jure contraxerit, tunc non origo patris sed domicilium per patrem, ut præfertur, pro ordinatione ejusdem filii attendendum.

610. Subditus ratione domicilii ad effectum suscipiendi Ordines is solum censeatur, qui licet alibi natus fuerit, illud tamen adeò stabiliter constituit in aliquo loco, ut vel per decennium habitando, vel majorem partem rerum ac bonorum suorum cum instructis ædibus in loco ejusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuò ibidem permanendi animum demonstraverit, & nihilominus in utroque casu se verè & realiter animum hujusmodi habere jurejurando affirmet, si tamen à proprio originis loco ordinandus in ea ætate discesserit, quâ potuerit aliquo canonico impedimento obnoxius effici, etiam Ordinarii suæ originis testimoniales literas afferre debet, ac de illis expressa similiter mentio in susceptorum Ordinum literis est facienda.

71mo. Nullus Episcopus alienæ Diocesis subditum familiarem suum ad aliquos sacros vel minores Ordines, vel etiam primam tonsuram promovere, vel ordinare potest, absque proprii originis vel domicilii Prælati testimonialibus literis, & nisi ad præscriptum Tridentini Sess. 23. de reform. cap. 9. familiarem prædictum per integrum & completum triennium in suo actuali servitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit, beneficium insuper, quod ei ad vitam sustentandam sufficiat, quâcunque fraude cessante, statim, hoc est, saltem intra terminum unius mensis à die factæ ordinationis re ipsâ illi conferat. In testimonio ordinationis iterum expressæ familiaritatis ac literarum prædictarum mentio fieri debet.

8vo. Demùm Episcopus quilibet suos ratione originis sive domicilii subditos Clericos quoscunque ab alienis Episcopis quâcunque autoritate etiam cum suis commendatitiis ordinatos ad formam *Trid. Sess. 14. cap. 3. de reform.* examinare potest, ac Ordinum collatorum testimonia recognoscere, assignato sic promotis termino competenti benè viso ad docendum eos omnia implevisse, ita ut, quos eo termino elapso id minimè præstitisse compererit, à susceptorum Ordinum exercitio, si ita, & quamdiu ei expedire videbitur, suspendere, iisque, ne in Altari vel in aliquo Ordine ministrent, interdicerè possit.

Quæres *sexto*. Quis proprius Regularium quantum ad ordinationem Episcopus? *Trident. Sess. 23. de reform. cap. 8. §. 10.* statuit, ut Regulares non nisi

à proprio Episcopo vel de ejus licentia ab alio majores Ordines suscipere debeant. Quis autem Religiosorum proprius sit Episcopus, patebit ex sequentibus:

1mo. Ex declaratione S. Congregationis, quam Anno 1596. Clemens VIII. omnibus Regularium Superioribus sub pœna privationis officii, dignitatis vel administrationis ac vocis activæ & passivæ observari præcepit. Superiores Regularium suis subditis Regularibus prædictis qualitatibus requisitis ad Ordines literas dimissorias concedant ad Episcopum Diocesanum, nempe illius monasterii, in cujus familia ab iis, ad quos pertinet, Regularis positus fuit.

2do. Si Regulares degant in monasteriis sitis in locis nullius Diocesis, ab Episcopo viciniori ordinari debent, ut apud *Lezana* sacra Congregatio declaravit.

3mo. Habent quidem Regulares varia privilegia, vi quorum à quolibet Antistite Catholico ordinari possint, sed hæc per *Tridentinum* revocata sunt, post *Tridentinum* S. Pius V. Fratibus Mendicantibus concessit, ut à quocunque Antistite, Ordinarii loci minimè requisitâ licentiâ, sive in domibus eorundem Fratrum ad sacros Ordines promoveri possint, at hocce privilegium *Greg. XIII.* ad terminos juris communis & *Concilii Tridentini* reduxit. *Paulus III.* Societati *JESU* concessit, quòd Generalis Præpositus suos cuicunque Catholico Antistiti gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habenti præsentare valeat: quod confirmavit *Greg. XIII.* præcipiendo, ut promovendos ad Ordines, qui licentiam à Præposito Generali Societatis

pro

pro tempore existente vel ab eo Delegatis habuerint, absque proprii Ordinarii licentia ad Ordines promoveat, ubi etiam prohibet hujus gratiæ communionem iis, qui sua privilegia cum Societate participant, vel participare poterunt. *Compendium privilegiorum Soc. Jes. Verb. Ordines. §. 1. & 3.* Simile privilegium de Clericis Ordinis Melitensis refertur à Barbosa. Alii igitur Regulares, qui speciale privilegium post *Trident.* & constitutionem *Clement. VIII.* non habent, ab alio Episcopo quàm Diœcesano sui monasterii nequeunt ordinari.

4to. Quòd si Diœcesanus abfuerit, vel ordinationes habiturus non esset, Regulares ad quemcunque alium Episcopum mitti possunt cum hisce limitationibus: 1mo. Ut ab Episcopo, qui Ordines contulerit, examinatur quoad doctrinam, 2do. Ut Regulares dimissoriarum concessionem in id tempus, quo Diœcesanus vel abfuturus, vel ordinationes habiturus non esset, de industria non distulerint, 3tio. Ut Episcopo Diœcesano absente vel ordinationes non habente in literis dimissoriis causa absentiae Diœcesani, vel ordinationum ab eo non habitaram exprimat. Ita declaratio Cardinalium citata ac probata à *Clem. VIII.*

5to. Si Episcopus Diœcesanus ordinationem quidem habeat, sed hunc Religiosum ordinare recuset, literæ dimissoriæ ad alium Episcopum dari non possunt, sed si Regularis ordinari petens sit gravatus, per appellationem vel recursum ad altiores Superiores sibi prospicere poterit. *S. Congreg. apud Pignat. tom. 9. con. 189. n. 139.*

6to. Sede vacante Regulares dimissorias nullâ licentiâ Vicarii Capitularis peritâ concedere possunt. *S. Congreg. cit.*

Quares septimo. Quibus Episcopis alienos ordinare specialiter prohibetur? *Re. 1mo.* Nec Græci à Latinis, nec Latini à Græcis ordinari possunt, *cap. cum secundum. 9. de tempor. ordinat.* Si Clericus Græcus Episcopo Latino subiectus à Græco Pontifice ordinatur: nisi de mandato vel licentia sui Episcopi fiat, interdicienda est ei Ordinis executio sic suscepta tanquam ab alieno Pontifice sine mandato & licentia sui Episcopi ordinato. Verò de mandato & licentia sui Præsulis Græco Pontifice secundum morem Græcorum fuerit ordinatus, licet culpanda sit Episcopus Latinus, qui Clericos suos à Græco facit Antistite ordinari, quoad tamen talis mos ab Ecclesia toleratus impediri non debet ab executione Ordinum taliter susceptorum. *cap. quod translationem. 11. de temp. ordinat.*

2do. Episcopi Italiæ Ultramontanæ qui Episcopi sui licentiam habere nequeunt sine consensu Papæ ordinare prohibentur. *cap. 1. de temp. ordinat. in 6. nisi sit Regularis, ut declaravit S. Congregatio.*

3tio. Summus Pontifex ob summam quam in universam Ecclesiam habet, potestatem, quemlibet Clericum ordinare potest. *can. per principalem. 123. caus. 1. q. 1. can. nunc verò. 20. caus. 9. q. 3.* Ordinatus tamen à Papa, v. g. Subdiaconus, sine ejus licentia ad altiores Ordines promoveri ab Episcopo nequit. *can. filium. 122. caus. 1. q. 1. cap. cum in distribuendis. 12. de temp. ordinat.*

Quares octavo. Quid sunt literæ dimissoriæ

missoriae? R. Literae dimissoriae, quae etiam appellantur Reverendae, sunt illae, quas Superiores suis subditis concedunt, ut ab aliis ordinari possint. Ita eas vocat *Trid. Sess. 7. de reform. cap. 10. S. Sess. 23. de reform. cap. 10.* Differunt literae dimissoriae 1mo à literis testimonialibus vel recommendatiis, quod illae sint nudum de qualitatibus ordinandi testimonium, literae dimissoriae praeterea jurisdictionem concedunt. Differunt à licentia ordinandi, eò quod licentia ordinandi Episcopo, ut in aliena Diocesi ordinare valeat, indulgeatur, quae insuper vocaliter tribui potest, literae dimissoriae conceduntur subditis, ut ab alieno Episcopo ordinari possint, & quidem in scriptis expresso Ordine, qui vigore illarum conferendus, aliàs per facultatem recipiendi Ordines minores vel Ordines tantum non comprehenduntur Ordines majores. *Arg. cap. 1. de temp. ordinat.* Literae dimissoriae aliae generales, in quibus persona non exprimitur, veluti, quod à quolibet Episcopo valeat ordinari: aliae speciales, in quibus, quod quis à tali vel tali Episcopo ordinari possit, exprimitur, & tunc ab alio, quam expresso ordinari nequit; quia expressio unius est exclusio alterius. *cap. nonne. 5. de presumpt.* Ita ut, si subditus Trevirensis haberet literas dimissorias ad Episcopum Coloniensem, Episcopus Leodiensis de licentia Colonienfi in Diocesi Colonienfi ordinans talem Trevirensis ad Ordines promovere non posset; quia Episcopus de licentia in aliena Diocesi ordinans solum ordinare potest personas subiectas Episcopo ordinandi licentiam

R.D. Schnorrenberg *Instit. 7. Can.*

concedenti, ut declaravit *Trid. Sess. 6. de reform. cap. 5.*

Quæres nono. Quis literas dimissorias dare potest? R. 1mo. Summus Pontifex omnibus Christianis, ut patet. 2do. Proprius Episcopus suis subditis. *cap. nullus. 4. de tempor. ordinat. in 6.* Qualiter autem Episcopi subditis suis dimissorias dare debeant, exprimitur à *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 3.* "Episcopi per semet ipsos Ordines conferant, quod, si ægritudine fuerint impediti, subditos suos non aliter, quam jam probatos & examinatos ad alium Episcopum ordinandos dimittant." *Et Sess. 7. de reform. cap. 11.* "Facultates de promovendo à quocunque non suffragentur, nisi habentibus legitimam causam, ob quam à propriis Episcopis ordinari non possint, in literis exprimentam, & tunc non ordinentur nisi ab Episcopo in sua Diocesi residenti, aut pro eo Pontificalia exercente, & diligenti prævio examine." Ex quibus

Colliges, quod vi dimissoriarum ordinandus & ab Episcopo dimittente, & ab Episcopo ordinante examinari debeat, & si vi dimissoriarum ad Ordines promotus inhabilis esset, dans dimissorias tutus non foret in conscientia.

3tio. Episcopi Superior, vel Archiepiscopus subdito Suffraganei literas dimissorias dare nequit, nec Prælati Episcopi inferiores, sive Religiosi, sive Sæculares suis subditis literas dimissorias citra speciale Sedis Apostolicæ indultum concedere possunt. *cap. cum nullus. 3. de temp. ordinat. in 6. Trid. Sess. 23. de reform. cap. 10.* Nec Vicarius Episcopi sine

S

spe-

speciali mandato extra casum longævæ
absentiæ literas dimissorias dare potest.
“Non licet Capitulis Ecclesiarum, Sede
“vacante, infra annum à die vacationis
“ordinandi licentiam, aut literas dimif-
“sorias, tam ex juris communis disposi-
“tione, quam etiam cujuscunque privi-
“legii aut consuetudinis vigore, alicui,
“qui beneficii Ecclesiastici recepti aut
“recipiendi occasione arctatus non fue-
“rit, concedere.” *Trid. Sess. 7. de re-
form. cap. 10.*

410. Literæ dimissoriæ non expirant
morte naturali, vel civili, ut amotione
ab officio, vel consimili mutatione con-
cedentis: Prælatus tamen novus con-
cessas ab antecessore dimissorias execu-
tioni nondum mandatas per edictum ge-
nerale ex causa revocare non prohibetur.

Quæres decimo. In quibus casibus ali-
quis ab alieno Episcopo absque dimisso-
riis ordinari possit? R. In duobus: 1mo.
Si proprius Clerici Episcopus à collatio-
ne Ordinum notoriè sit suspensus, eò
quòd alienos subditos ordinaverit. *cap.
eos qui. 2. de temp. ordinat. in 6. junct. gloss.*

2do. Si ordinandus per triennium co-
habitaverit Episcopo alieno, à quo be-
neficium accepturus est, ut supra.

Quæres undecimo. Qualiter in susce-
ptione Ordinum servanda interstitia? R.

1mo. *Trid. sess. 23. de reform. cap. 11.*

13. & 14. Varia de tempore interme-
dio, quo Ordines gradatim suscipiuntur,
disponit, ut etiam minores Ordines
per temporum interstitia conferantur,
nisi aliud Episcopo magis expedire vide-
bitur, ut in unoquoque munere juxta
prescriptum Episcopi se exercent, prius-

quam ad altiorem gradum ascendant,
ut ad majores Ordines ascendere non
possint, nisi post annum à susceptione
minorum, & similiter ab uno ex factis
ad alium non nisi post annum, si ob Ec-
clesiæ utilitatem vel necessitatem aliud
Episcopo non videbitur.

2do. Hæc interstitia non computan-
tur mathematicè, sed moraliter, & suf-
ficat, quòd annus interponendus sit lu-
naris sive Ecclesiasticus, ut, qui hoc an-
no ordinatus Subdiaconus in Quadra-
gesima, altero anno in Quadagesima
ordinari possit Diaconus, quamvis Pa-
scha maturius celebrari contingat. *Idem
S. Congreg.*

3tio. Non possunt eadem die confer-
ri duo Ordines, etiam non obstantibus
quibuscunque privilegiis, quæ per *Trid.
cit. loc. cap. 13.* sunt revocata. Nec possunt
duobus diversis diebus continuato jeju-
nio duo Ordines sacri conferri, quia
continuatio jejunii fictione juris facit
eamdem diem Ecclesiasticum. *cap. literas.
13. de temp. ordinat.*

4to. Non potest eadem die dari Sub-
diaconatus cum quatuor Minoribus. *cap.
cum lator. 2. de eo, qui furtivè ordin. suscep.*
Ubi taliter promotus à Subdiaconatu
manet suspensus, & generaliter, dum
duo Ordines sacri eadem die conferuntur,
collator suspensionem à collatione
talium Ordinum, & Ordinatus suspen-
sionem ab executione secundi Ordinis
malè suscepti usque ad beneplacitum &
dispensationem Sedis Apostolicæ in-
currit.

5to. De consuetudine, quæ à *Tri-
dent.* non videtur reprobata, eadem
die

die prima tonsura cum minoribus Ordinibus confertur.

6to. Regularibus dispensationem in interstitiis quoad minores Ordines Prælati, qui eos conferunt, dare possunt, quoad sacros dispensat Episcopus, quoad causas tamen cognoscendas ex attestatone superiorum Regularium iudicium formare debet. Ita S. Congreg. apud Piazzium in prax. Episcop. p. 1. cap. 1. n. 50. Patres Societatis JESU sine observatione interstitiorum tribus Dominicis vel aliis festis diebus etiam continuis ex privilegio Greg. XIII. ad S. Ordines promoveri possunt.

7imo demum non solum Episcopus, sed etiam Sede vacante Capitulum vel ejus Vicarius super interstitiis, in casibus, in quibus dat dimissorias, dispensandi habet facultatem.

Quæres duodecimo. Quale examen, ne imperiti, inhabiles & defectum patientes promoveantur, ordinationi præmittendum? R. Præmittendum est 3plex examen, 1um fit in loco, in quo versatur promovendus, de quo *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 5.* "Ad minores Ordines promovendi bonum à Parocho & à Magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant, hi verò, qui ad singulos majores erunt assumendi, per mensem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus ac desiderijs eorum, qui volunt promoveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus & vita à fide dignis diligenter

"inquirat, & literas testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quamprimum transmittat." Hucusque *Trident.* Pro Regularibus Superiorum sufficit attestatio.

2^{dum} examen est proximè ante ordinationem coram Episcopo & Examinatoribus. *can. nullus. 2. can. quando. 5. dist. 24. Trid. l. c. cap. 7.* "Omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, Feriâ quartâ ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad civitatem evocentur, Episcopus autem Sacerdotibus & aliis prudentibus Viris peritis Divinæ Legis, ac in Ecclesiasticis sanctionibus exercitatis sibi adscitis ordinandorum genus, personam, ætatem, institutionem, mores, doctrinam & fidem diligenter investiget & examinet." Ab hoc secundo examine non sunt liberi Regulares, privilegiis eorum hac in parte post *Trident.* minimè suffragantibus. *Piazzius. cit. n. 49.*

3^{tium} est in ipsa ordinatione, dum Episcopus interrogat Archidiaconum, an sciat presentatos ad Diaconatum & Presbyteratum esse dignos? De quo in *cap. unic. de scrutinio in ord. faciendo.*

Qui scrutinium subterfugiens furtivè Ordines suscepit, sese ordinandorum multitudini Episcopo ignorante ingendo, privatur spe majorum Ordinum, & Ordinis illius, quem suscepit, & si excommunicatus, à solo Papa restituitur. *cap. 1. & 2. de eo, qui furt. ord. suscep.*

Quæres ultimo. Quâ solemnitate Ordines conferendi? R. 1mo. 2plex in conferendis Ordinibus servanda est solemnitas:

tas : alia siquidem est solemnitas temporis, alia ordinationis. Circa solemnitatem temporis observanda sunt sequentia:

1mo. Prima tonsura, quia est voluntariae jurisdictionis, omni die ad ordinantis libitum intra vel extra Diocesim conferri potest.

2do. Minores Ordines intra Diocesim diebus Dominicis & festivis conferri possunt, quodcumque Episcopo libuerit. *can. quando. 6. dist. 75. cap. de eo. 3. de temp. ordinat.*

3^{io}. Majores Ordines solum conferri possunt in sex Sabbathis, nimirum in Sabbathis quatuor Temporum, in Sabbatho ante Dominicam Passionis, & in Sabbatho Sancto. *cit. cap. de eo. Trident. Sess. 23. de reform. cap. 8.* Rationem dat Catechismus Romanus: Statutis tantum diebus, quibus solemnia jejunia ex vetustissimo Catholicae Ecclesiae more indicuntur, ordinationes fiunt, ut fidelis populus ejusmodi rerum sacrarum ministros piis & sanctis precationibus a DEO impetret, qui ad tanti ministerii potestatem recte & cum Ecclesiae utilitate gerendam aptiores videntur.

4to. Excipiuntur duo casus: 1mo. Si tanta ordinandorum multitudo, ut nequeant omnes ordinari in Sabbatho, tunc in sequentem diem Dominicum ordinatio differri potest. 2do. Si tam ab ordinando, quam ab ordinante jejunium usque in sequentem diem servetur. *Can. quod a Patribus. 4. dist. 75.*

5to. Summus Pontifex promovendi ad S. Ordines extra tempora facultatem concedere potest, sic Mendicantes & cum iis in privilegiis communicantes ex

privilegio Clem. VIII. & Patres Societatis JESU ex privilegio Greg. XIII. extra tempora ordinari possunt.

6to. Absque privilegio extra tempora ordinatus per constitutionem Pii II. ab Ordinis executione suspenditur, donec cum eo a Papa, si suspensio notoria, vel ab Episcopo, qui scilicet in culpa non fuit, si occulta, dispensetur. Ordinans sine privilegio extra tempora tanquam sacrorum Canonum violator suspensione a collatione Ordinum est puniendus. *cap. cum quidam. 8. de temp. ordinat. junct. gloss. verb. canonica. cap. sane. 2. cap. literas. 13. ibid.*

7°. 2do. Solemnitas ordinationis consistit in sequentibus: 1mo. In collatione Ordinum majorum, non minorum, Missa ab ordinante de necessitate precepti, non autem Sacramenti celebranda est. *Gloss. in cap. quod sicut. 28. de elect. verb. dividatur.*

2do. Conferendi sunt gradatim, incipiendo a prima tonsura. *can. si officia. 2. dist. 59. cap. unic. de Cleric. per saltum promot.* Imprimatur tamen character superioris Ordinis, qui praetermissio inferioris collatus est, at ordinatus ab exercitio Ordinis suscepti, usque dum Ordinem praetermissum suscipiat, suspenditur. *cit. cap. unic. de Cleric. per saltum promot.*

3^{io}. In Ecclesia Cathedrali, vel alia ex dignioribus solemniter fieri debet ordinatio, vocatis praesentibusque ad id Ecclesiae Canonicis. *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 8.*

4to. Omnino gratis habenda est ordinatio. *can. ordinationes. 113. can. de ordi-*

ordinationibus. 116. can. quibusdam. 117. caus. 1. q. 1. Et novissimè Trident. Sess. 21. de reform. cap. 1. ita statuit: "Nihil pro collatione quorumcunque Ordinum, etiam Clericalis tonsuræ, nec pro literis dimissoriis, aut testimonialibus, nec pro sigillo, nec pro alia quacunque de causa etiam spontè oblatum, Episcopi, & alii Ordinum collatores, aut eorum ministri quovis prætextu accipiant, Notarii verò in iis tantum locis, in quibus non viget laudabilis consuetudo nihil accipiendi, pro singulis literis dimissoriis aut testimonialibus decimam tantum unius aurei partem accipere possint, dummodò eis nullum salarium sit constitutum pro officio exercendo, nec Episcopo ex Notarii commodis aliquod emolumentum ex iisdem Ordinum collationibus directè vel indirectè provenire possit, tunc enim gratis operam suam eos præ-

stare omnino teneri decernit: contrarias taxas, statuta & consuetudines etiam immemorales quorumcunque locorum, quæ potiùs abusus & corruptelæ, simoniacæ pravitati faventes nuncupari possunt, penitus cassando & interdicendo, & qui secùs fecerint tam dantes quàm accipientes ultra Divinam ultionem pœnas à jure infligatas ipso facto incurrant." Hucusque Trident.

5to. Ordinatio semel facta, licèt in ea sit quid prætermissum, non iterabitur, sed quantum fieri potest, id, quod per errorem prætermissum est, cautè supplendum. cap. fin. de Sacrament. non iterand. arg. cap. unic. de Clerico per salt. promot. Ubi Clericus, qui omisso Diaconatu Presbyteratum susceperat, non denuo Presbyter, sed Diaconus ordinari præcipitur; nisi omnino contra Ecclesiæ formam facta fuisset ordinatio.

J. Tertius.

DE

Qualitatibus Ordinandorum.

Quæres primo. Quæ requiruntur in ordinando qualitates? *Re. 1mo. Debet esse masculus, fœminæ enim de jure Divino eorum, quæ sunt Ordinis, incapaces existunt. cap. nova. 10. de pœnit. & remiss. Ubi Innocent. III. Licèt Beatissima Virgo Maria dignior & excellentior fuerit Apostolis universis, non tamen illi, sed istis Dominus claves Regni Calorum commisit.*

2do. Debet esse baptizatus; character

enim Ordinis de sui necessitate characterem Baptismi præsupponit. cap. 1. cap. veniens. 3. de Presbyt. non baptizat.

3tio. Confirmatus, non de Sacramenti, sed de præcepti graviter obligantis necessitate.

4to. Legitimam ætatem adeptus, de qua suprâ. Qui ante legitimam ætatem sacros Ordines suscipit, de jure communi usque ad legitimam ætatem est suspendendus. cap. vel non est. 14. de temp. ordinat.